

Гръцката могила – М.Ч., СЗ, (ГХХ).

Гръцката рътлина – Ич., СЗ 5,5, склон, усойно място.

Гръцката чешма – Чок., С 1, по предание е правена от *гръцки* градинари (СРТ).

Гръцкия кайнак – М.Ч., ЮИ 2,5, извор.

Гугалов лом – Ич., З 4, ниви, подхлъзната местност. По ПРИ *Гугалите*.

Гуджина алча – Гр.

Гудюв чайр – Топ., ЮЗ 2.

Гузгун кай – Бож., ЮЗ 3.

Гуйновото – Зап., от емл. рег.

Гумницата – Ст.р., от емл. рег.

Гунчова бахча – Сам., Ю 1, бивши зиленчукови градини на *Гунчоалар* ПИ. (СРТ).

Гунчов кайнак – Сл., СИ 7, извор в м. Равна река и поляна до него, свързан с Илия Господинов (*Гунчо войвода*).

Гурева могила – Ж.в., СЗ 3,8.

Гурлите – Коз., СИ, поляна, на която някога е имало кошари. Преносно: имало остатъци от торище, приличащи на гурли (ГХХ).

Гурушник – име на с. *Глушник*, по осм. док. от XVII в. (Стойков 1959: 388).

Гъзера – 1. Глф., Ю 1,8; 2. Кер., СИ 2 и ЮИ 1,6; 3. Пан., Ю 1,2; 4. Ск., СЗ 1,7, геогр. термин *гъзер* ‘последният от редица хълмове’; често в БТ.

Гъзни рът – Ич., ЮЗ 4, стръмен рид, изпъкнал като задник.

Гърбицата – Кер., ДИ *Камбура* (вж.).

Гържавела – Коз., Ю 2, хълмиста, нагърчена местност.

Гърлото – Тр., СЗ 5,3, теснина в началото на *Дълбòкия дол*.

Гърлушник – име на с. Глушник в осм. док. от XVIII в. (Стойков 1959: 288).

Гърнев трап – Тв., СИ 2, падина, пасище. Според предания тук селяните заравяли през турско време гърнета със жито за храна и посев. От публ. (Стойков 2007: 261).

Гърнèшка могила – Кр., СИ 2, по предание в могилата са намерени три гърнета.

Гъста могила – Бл., запис от 1984 г.

Гъстата драка – Топ., С 1,5, в миналото местност, обрасла с драки, сега обработваемо, равно. ДИ: *Висòката драка*.

Гьобèк шалàн – Б.д. ЮЗ 1, пасище (ГХХ).

Гьозичèн бел – село в Сливенска каза през XIX в.

Гьòзумът – Ж.в., С 2, нива в *Осенова кория*, където растял див гьòзум.

Гьок дерè – Зап., И, поток, преди – приток на Твърдишка река, сега на яз. „Жребчево”. От тур. *gök* ‘небесен, синкав’.

Гьокчè ерèна – Г.Ч., С 1,5, гора (ГХХ).